

ಕೈವಾರ ಮುನಿಯಮ್ಮನ ಕತೆ; ಒಂದು ಪುನರವಲೋಕನ.

ವರುಣ್‌ರಾಜ್ ಜಿ.

ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥಿ

ಡಾ. ಡಿವಿಜಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ತುಮಕೂರು.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/05/varunraj-g/>

ತತ್ತ್ವಪದಕಾರರು, ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪವಾಡಪುರುಷರಾಗಿ ಪರಿಚಿತರಾಗಿರುವ ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನವರ ಹೆಂಡತಿ ಕೈವಾರ ಮುನಿಯಮ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಪರಿಚಿತಳು. ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದವರು ಈಕೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗಯ್ಯಾಳಿಯಾಗಿ, ಪತಿಪೀಡಕ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ¹. ಆದರೆ, ಮುನಿಯಮ್ಮ ತನ್ನ ಗಂಡ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಗೊಡವೆಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಸದಾಕಾಲ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಆತನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ತನ್ನ ಕುಲ ವೃತ್ತಿಯಾದ ಬಳಿ ವ್ಯಾಪಾರದ 'ಕಾಯಕ'ಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲದೇ, ತನ್ನ ಗಂಡ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತನ್ನ 3 ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿ-ಸಲಹುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತವಳು ಮುನಿಯಮ್ಮನೇ.

ನಾರೇಣಪ್ಪ ಈಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೊದಲ 'ಗುರು' ಎಂದೂ ಕರೆದದ್ದುಂಟು². ಆದರೆ, ಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುನಿಯಮ್ಮ ಗಯ್ಯಾಳಿಯೇ ಆಗಿ ಉಳಿದಿರುವಳು. ಇದು ಕೇವಲ ಮುನಿಯಮ್ಮನ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲ. ಹಲವು ತತ್ತ್ವಪದಕಾರರ, ಹರಿದಾಸರ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವೆಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಬದಲಾದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಾ ಅವಚ್ಛೇಗಿ, ಅಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮುನಿಯಮ್ಮನ ಕಾಯಕ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂಸಾರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ತತ್ತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಥವಾ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದರ ಹಿಂದಿನ ಕಾರಣವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿದೆ.

ಅವಿಭಜಿತ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೈವಾರ ಒಂದು ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇಲ್ಲಿನ ಅಮರನಾರೇಯಣ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ, ಭೀಮಲಿಂಗೇಶ್ವರನ

ದೇವಾಲಯ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶೀರ್ಷ, ಬಕಾಸುರನ ಗವಿ ಮತ್ತು ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನವರ ಮಠ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಜನಪ್ರಿಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳು. ನಾರೇಣಪ್ಪ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತತ್ತ್ವಪದಕಾರ. ಈತ ಜನಿಸಿದ್ದು 1726 ರಲ್ಲಿ. ಇವರ ತಂದೆ ಕೊಂಡಪ್ಪ ತಾಯಿ ಮುದ್ದಮ. ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನವರ ಕುರಿತು ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಸಂಶೋಧಕರು ಇದುವರೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದು, ಈಗಲೂ ಇವರ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಕೈವಾರ ಅಥವಾ ಆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನಂತಹ ಹಲವು ಸಾಧಕರು ಯೋಗಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾರೇಣಪ್ಪನವರ ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಯವರಾದ ರಾಮಾವಧೂತರು, ವೀರದಾಸಮ್ಮ ಬಾಲಾವಧೂತ ಮುಂತಾದವರು, ಬೇರಿಗೆ ಬುಟ್ಟಪ್ಪ, ದೊಡ್ಡಿ ವೆಂಕಟಗಿರೆಪ್ಪ ನಂತಹವರು ಕನಿಷ್ಠ ಊರಿಗೊಬ್ಬರಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯರು, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಆಗಿ ಕಾಣುವ ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೇ ತತ್ತ್ವಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದೆಯೇ ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹಾ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ-ಹೆಸರೊಲ್ಲದ ಸಾಧಕರು ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ. ಇಂತಹವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೈವಾರ ಮುನಿಯಮ್ಮ ಸಹ ಒಬ್ಬಳು. ಉಳಿದ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಾಗೆ ಈಕೆ ಕೇವಲ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಈಕೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪತಿಪೀಡಕಿಯಾಗಿ, ದುಷ್ಟ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೈವಾರ ಮುನಿಯಮ್ಮನ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಈಕೆ ಸ್ವತಃ ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನ ಸೋದರ ಅತ್ತೆ ಧರ್ಮಕ್ಕನ ಮಗಳು. ಮುನಿಯಮ್ಮ ಬಹು ಮೃದು ಹಾಗೂ ಮುಗ್ಧ ಸ್ವಭಾವದವಳು. ಈಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇಷ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ ಬೇರಿನ್ನಾವ ಮಾಹಿತಿಯೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರ ನಿಶ್ಚಯದಂತೆ ಮುನಿಯಮ್ಮ ನಾರೇಣಪ್ಪನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಂಸಾರದ ಫಲವಾಗಿ ಪೆದ್ದಕೊಂಡಪ್ಪ, ಚಿನ್ನಕೊಂಡಪ್ಪ, ಹಾಗೂ ಮುದಮ್ಮ ಎಂಬ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾರೇಣಪ್ಪ ತನ್ನ ಕುಲ ವೃತ್ತಿಯಾದ ಬಳಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡದೇ, ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಗ್ರಾಹಕರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಣ ಪಡೆಯದೇ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೆ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ

ದಾರಿ ಯಾವುದು? ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುನಿಯಮ್ಮ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಳಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಒತ್ತಾಯಿಸುವಿಕೆ ನಾರೇಣಪ್ಪನಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿರಬಹುದು. ಇದು ಹಿಂಸೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡನಾದವನು ಸಂಸಾರದ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯದಿದ್ದಾಗ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಇಂತಹದ್ದೇ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ 12 ನೇ ಶತಮಾನದ ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಕಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯನವರ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯನು ಅನುಭವ ಮಂಟಪದ ಅನುಭಾವ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದ ಲಕ್ಕಮ್ಮ, ಮಾರಯ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು “ಕಾಯಕ ನಿಂದಿತ್ತು ಹೋಗಯ್ಯ ಎನ್ನಾಳ್ತನೆ... ಬೇಗ ಹೋಗು ಮಾರಯ್ಯಾ” ಎಂದು ಹೇಳುವಳು. ಅಕ್ಕಿ ಆಯ್ದ ತರುವ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ತಡವಾದದನ್ನು ಕಂಡ ಲಕ್ಕಮ್ಮ ಬಸವ, ಅಲ್ಲಮಾದಿ ಶರಣರ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಬೇಕೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಕಾಯಕ ತಡವಾದಾಗ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಲಕ್ಕಮ್ಮ ನಮಗೆ ಪರಿಪೀಡಕಳಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಯಕ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ದಿಟ್ಟ ಶಿವಶರಣೆಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ, ಗಂಡ ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆಯೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ನರಳುವಾಗ ಕೈವಾರ ಮುನಿಯಮ್ಮ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದು ನಮಗೇಕೆ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು?

ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪ ತನ್ನ ಒಂದೆರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಉದಾ: “ವಿಡುವಲೇನು ಪೆಂಡ್ಲಾಮು ಹೀನತೊತ್ಯೆತೇ, ವಿಡುವಕುಂಡಿನ ಬ್ರದುಕು ವಿಫಲಮೈ ಚೆಡುನು”⁴ (ಹೆಂಡತಿಯು ಹೀನಳಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆನು, ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಜೀವನವು ವಿಫಲವಾಗಿ ಕೆಡುವುದು), “ಘನಮೊಂಕಿಂತೆರುಗಕ ಘನುಲ ಪೈಬಡಿ ತಿಟ್ಟು” (ಘನತೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತು ಅರಿಯದೆ, ಘನತರರ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಬೈಯುವಳು), “ಅಟ್ಟಿ ಆಲಿನಿ ವಿಡಚಿ-ಆಶಲನ್ನಿಯು ರೋಸಿ, ಆತ್ಮಯೋಗಮು ತೆಲಿಸಿ-ಅನವರತಮು” (ಇಂತಹ ಹೆಂಡತಿಯನು ಬಿಟ್ಟು, ಅವಳ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅನವರತವೂ

ಆತ್ಮಯೋಗವನ್ನು ಅರಿತು ಬದುಕಬೇಕು) ಇತ್ಯಾದಿ.

ಇಂತಹ ತತ್ವಪದಗಳು, ಮುನಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ನೀಡಲಾದ 'ಗಯ್ಯಾಳಿ' ಎಂಬ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಇಂಬು ನೀಡಿವೆ. ನಾವಿಲ್ಲಿ, ಅಂದಿನ ಕಾಲಧರ್ಮವನ್ನು, ಮೌಲ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೊಂಚ ಆಳವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವ ಮೂಲಕ, ನಾರೇಣಪ್ಪ ಮುನಿಯಮ್ಮನವರ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಹೊಸದೊಂದು ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು. 12 ನೇ ಶತಮಾನದ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ವಚನಕಾರರು ಬಾಳಿ ಬದುಕಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೌಲ್ಯ ಕಾಯಕ ತತ್ವ, ಈ ಕಾಯಕ ತತ್ವವನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಶಿವಶರಣರೂ ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಕಮ್ಮನ 'ಕಾಯಕ ನಿಂದಿತ್ತು ಹೋಗಯ್ಯ' ಮುಂತಾದ ವಚನಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ.

ಆದರೆ, ಇಂತಹದ್ದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತೇ? ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಲವು ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ತತ್ವಪದಕಾರರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯಕ ತತ್ವವು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ಕಾಯಕ ತತ್ವ ಆ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಗತದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಹಾಗೂ ಮರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ ತತ್ವಪದಕಾರರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಪಲ್ಲಟಗಳು ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

ತತ್ವಪದಕಾರರ ಉತ್ತುಂಗದ ಕಾಲವೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ 16-19 ನೇ ಶತಮಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಉಂಟಾಗಿದ್ದಂತಹ ಅರಾಜಕತೆ, ಬ್ರಿಟೀಷರ ದಾಳಿ, ವಸಾಹತುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಬ್ರಿಟೀಷರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ, ಬ್ರಿಟೀಷರೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಗಳು, ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕರು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಚರ್ಚ್‌ಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ನಡುವಿನ ಕಿತ್ತಾಟಗಳು, ಹೊಸ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮತ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ, ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿ, ವೃತ್ತಿಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮುಂತಾದವು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೀಳರಿಮೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಬಂದೊದಗಿತ್ತು.

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಹಣ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಹಲವು ಪಲ್ಲಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯಕ ತತ್ತ್ವವೂ ಸೇರಿರಬಹುದು. ದಾಸೋಹದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ದಾಸರ 'ಇಕ್ಕಲಾರೆ ಕೈ ಎಂಜಲು' ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಈ ಪಲ್ಲಟವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಈ ಪಲ್ಲಟ ಅಥವಾ ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೈವಾರ ಮುನಿಯಮ್ಮ ಕಾಯಕದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗುವ ಬದಲು ಪತಿಪೀಡಕಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನಿಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ಕಂಡದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು ಇಲ್ಲ. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ನಾರೇಣಪ್ಪ ತನ್ನ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಮಗೆ ಸಿಗುವುದು ಮುನಿಯಮ್ಮ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಾಗ. ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನಿಂದ ಮುನಿಯಮ್ಮ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾರೇಣಪ್ಪ ನೊಂದುಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಮೊದಲ ಗುರು ಮುನಿಯಮ್ಮನೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ನಾರೇಣಪ್ಪ ಮುನಿಯಮ್ಮನನ್ನು ತನ್ನ ಮೊದಲ ಗುರು ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದು, ನಾರೇಣಪ್ಪನಿಗೆ ಕಾಯಕದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದವಳು ಮುನಿಯಮ್ಮ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣ, ನಾರೇಣಪ್ಪ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೊಗಲಿ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶ ಪಡೆದು ಯೋಗ ಸಾಧನೆಗೆಂದು ಗವಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುನಿಯಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿ ಸಲಹುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಯೋಗ ಸಾಧನೆಗೆ ಆಕೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಗುರುವಾಗಿರಬಹುದು.

ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನು ಯೋಗ ಸಾಧನೆಗೆಂದು ಹೋದಮೇಲೆ, ಮುನಿಯಮ್ಮನೇ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಾರಿಯಂತೆ ಎರಗಿಬಂದ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಕ್ಕೆ ಮುನಿಯಮ್ಮ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಮುನಿಯಮ್ಮ ಇಂದಿಗೂ ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನನ್ನು ಕಾಡಿಸಿ ಪೀಡಿಸಿದ ಗಯ್ಯಾಳಿಯಾಗಿಯೇ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೊಂಚ ತಡೆದು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಾಯೆಯಲ್ಲ, ಮಣ್ಣು ಮಾಯೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ವಚನಕಾರರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ತತ್ತ್ವಪದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು

ಮಾಯೆಯಾಗಿಯೇ ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಕೈವಾರ ಮುನಿಯಮ್ಮನ ಬದುಕನ್ನು ವಿನಾಕಾರಣ ನಾರೇಣಪ್ಪನಿಗೆ ಒದಗಿದ ಮಾಯೆಯಾಗಿ, ಆತನನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

ತತ್ತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭವು ಹಲವು ಮಹಿಳಾ ಸಾಧಕಿಯರ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗೆ ಇವರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಅಸ್ತಿಭಾರವನ್ನು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ವಿಸ್ತೃತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ತತ್ತ್ವಪದ ಕಾರ್ತಿಯರು ಮಾತ್ರ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಪತ್ನಿ ಶಾರದಾದೇವಿ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯ ಪತ್ನಿ ಕಸ್ತೂರಬಾ, ವೀರಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನವರ ಪತ್ನಿ ಗೋವಿಂದಮ್ಮನಂತಹ ಕೆಲವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಮಹಿಳೆಯರ ಕುರಿತ ಹಲವು ಕತೆಗಳು ಕೈವಾರ ಮುನಿಯಮ್ಮನ ಕತೆಯಂತೆಯೇ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ, ಹಲವು ಸಾಧಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ, ಗಂಡನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಮಹಿಳಾ ಸಾಧಕಿಯರು ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಾರೇಣಪ್ಪನವರು ಸಾಲ ಮಾಡಿ, ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಂಡತಿ ಉಪವಾಸ ವಿರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸ್ವತಃ ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವವಾದ ಅಮರನಾರೇಯಣ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಾರೇಣಪ್ಪ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮುನಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಕತೆ ಇದೆ. ಇದೊಂದು ಕಲ್ಪಿತ ಕತೆಯೇ ಆದರೂ, ಸ್ವತಃ ದೇವರೇ ಬಂದು ಮುನಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬ ಕತೆಯ ಮೂಲಕ ಮುನಿಯಮ್ಮನು ಸಹ ನಾರೇಣಪ್ಪನಷ್ಟೇ ದೈವ ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಧಕಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದೂ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪವಾಡ ಕತೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಉದ್ದೇಶವಿರತೋ ಇಲ್ಲವೂ ಆದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರು ಹೀಗೆ ಗಯ್ಯಾಳಿಗಳಾಗಿ, ದುಷ್ಟರಾಗಿ, ಪತಿಪೀಡಕರಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರ ಹಿಂದಿನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮುನಿಯಮ್ಮನನ್ನು ಸಹ ಒಬ್ಬ ತತ್ತ್ವ ಸಾಧಕಿಯಾಗಿ ನೋಡುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ

ಮೂಲಕ ತತ್ತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಾಧಕಿಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲು ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬಹುದು.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು:

1. ಕೈಪು ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಕೈವಾರದ ಶ್ರೀ ನಾರೇಯಣ ಯೋಗಿ ತಾತಯ್ಯನವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, 2007.
2. ಈ ಕುರಿತು ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೌಖಿಕ ಆಧಾರಗಳು ಇವೆ ಮತ್ತು ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನವರ ಕುರಿತಾದ ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಉಲ್ಲೇಖ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.
3. ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-5, ವಚನ: 713.
4. ಶ್ರೀ ಅಮರ ನಾರೇಯಣ ವೇದಾಂತ ಸಾರಾವಳಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಪುಟ: 78, ಕೀರ್ತನೆ: 72.

ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ:

1. ಕೈಪು ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಕೈವಾರ ಶ್ರೀ ನಾರೇಯಣ ಯೋಗಿ ತಾತಯ್ಯನವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಕೈವಾರ: ಶ್ರೀ ಯೋಗಿ ನಾರೇಯಣ ಆಶ್ರಮ, 2007.
2. ಕೈವಾರ ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಯೋಗಿ ನಾರೇಯಣ ವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಅಮರನಾರೇಯಣ ವೇದಾಂತ ಸಾರಾವಳಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಕೈವಾರ: ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಯೋಗಿ ನಾರೇಯಣ ಮಠ, 2004.
3. ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೈವಾರ ತಾತಯ್ಯ (ಚಲನಚಿತ್ರ)-<https://youtu.be/NCh-v7dDqG24>